BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ İÇİN

ileri

20 ŞUBAT 1975
SAYI : 6
150 Kuruş
ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR

DEVRİMCİ GENÇLİĞİN YAYIN ORGANI

"AMERİKAN EMPERYALİZMİ HALKIMIZIN BAŞ DÜŞMANIDIR

Dünya halklarının baş düşmanı olan Amerikan emperyalizmi, kendi yarattığı Kıbrıs bunalımını neden göstererek Türkiye'ye yaptığı askerî yardımı (!) kestiğini ilân etti.

Bu sorunla birlikte gerçekler bir kez daha su yüzüne çıkmış oldu. Yıllardır emperyalizme ve faşizme karşı mücadele eden, bu uğurda canlarını bile vermekten çekinmiyenlerin olanca haklılığı Türkiye halkının önünde bir kez daha kanıtlanırken, yine yıllardır emperyalizme uşaklık eden hakim sınıflar ve onların temsilcileri oturup halkımıza hesap verecekleri yerde, halen Amerikayı müttefikimiz (!) dostumuz (!) diye halkımıza tanıtarak hedef şaşırtıp zevahiri kurtarmaya çalışmaktadırlar.

Yardım kisvesi altında ülkemize giren A.B.D. emperyalizmi; ülkemizdeki günbe gün artan işsizliğin, pahalılığın, dayanılmaz hale gelen zulüm ve baskıların, işçilerimizin grev ve kendi sendikalarını seçme hakkının engellenmesinin, yoksul köylümüzün toprak beylerine karşı mücadelesini önlemenin, Doğu halkına kurşun sıkılmasının, yurtsever gençliğimize kan ve ateş kusan hakim sınıfların baş destekçisi ve varlık nedenidir.

Esasen emekçi halkımızın hiç bir emperyalist yardıma (!) ihtiyacı yoktur. Tam tersine halkımızın zulüm ve baskı altında tutarak onu açlığa, yoksulluğa, işsizliğe sürükliyen hakim sınıfların ihtiyacı vardır. Çünkü onlar emekçi halkımızın üzerine uyguladıkları diktatörlüklerini devam ettirebilmek için sırtlarını ağa babalarına dayamak zorundadırlar.

Zaten günümüzde emperyalizme uşaklık edip Türkiye halkını baskı altında tutarak insafsızca sömürenlerden A.B.D. emperyalizmine karşı çıkmaları beklenemiyeceğine göre onlar bu tavırları ile halkımıza yeni komplo ve sömürü mekanizması kurma hazırlığındadırlar. Yani bir yanı ile tekelci burjuvazinin zorba düzenini sürdürmek için «Millî beraberlik» hükümeti isterken, diğer yanı ile bütçedeki savunma harcamalarının artırılmasını ve özel sektörün silâh sanayine girmesini istiyorlar. Emperyalizmin varlığını ve hakim sınıfların sömürü ve zulmünü perçinliyecek bu gelişimlere karşı bütün devrimci yurtsever güçleri göreve davet eder ve emperyalizmin ancak işçi sınıfı öncülüğündeki tüm emekçi halkımızın devrimci mücadelesi ile yenileneceğine inanan yurtsever devrimci gençlik olarak şu isteklerimizi bir kez daha halkımıza açıklamayı görev biliriz.

—ÜLKEMİZİN,ABD'NE BAĞIMLILIĞINI PEKİŞTİREN İKİLİ ANLAŞMALAR KALDIRILMALIDIR.

—ÜLKEMİZİN GERÇEK GÜVENLİĞİNİ TEHDİT EDEN VE ABD'NİN ORTA DOGUDAKİ İLERİ KARAKOLU DURUMUNA DÜŞÜREN ÜSLERİ KALDIRILMALIDIR.

—KAPİTALİST-EMPERYALİST SİSTEMİN VURUCU GÜCÜ OLAN NATO HALKIMIZIN ÇIKARLARINA TERS DÜŞMEKTEDİR. BU YÜZDEN NATO'DAN ÇIKILMALIDIR.

—ÜLKEMİZİ SÖMÜRÜ VE ZULÜM CEHENNEMİNE ÇEVİREN KAPİTALİST-EMPERYALİST İLİŞKİLERE SON VERİLMELİDİR.

ileri

İstanbul'da 80 bin öğrenci protesto boykotuna katıldı

Gün geçtikçe, emperyalizmin beslemesi, kiralık faşist komando bozuntularının, devrimcilere, yurtsever öğrencilere işçilere, köylülere kısacası tüm halkımıza karşı faşist saldırıları yoğunlaşıyor. Gün olmuyorki; faşist köpeklerin saldırılarına bir devrimci hedef olmasın, yararlanmasın, dövülmesin. Dün Şahin Aydın ve Hüseyin Örek'i katleden kiralık eller bu günde Kerim Yaman Kerdeşimizi katlettiler.

Yoğunlaşan bu saldırılara ve baskılara karşı İYÖKD «Faşizme ihtar ve protesto boykotu» düzenledi. 29 ocak 1974 günü İstanbul'daki üniversite yüksek okul ve akademilerde 3 günlük boykot yapıldı. Boykotla ilgili olarak bütün okullarda forumlar düzenlenmiştir. Bu forumlarda konuşan İYÖKD üyesi arkadaşlar özellikle şunu belirtmişlerdir:

«Halkımızın yükselen devrimci mücadelesini kanla, ateşle, barutla ve ağızlarında salyaları aka aka saldıran komando bozuntusu faşist kiralık ellerle söndüreceklerini durduracaklarını zannediyorlar. Emperyalizmin bir sistem olarak çöküşünü, can çekişmesini, kapitalizmin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal buhranı gizlemek, sosyalizmin bir sistem olarak başarılarını kitlelerden saklamak ve bu sömürü, zülüm ve baskı düzeninin biraz daha devamını istiyorlar. Can çekişen emperyalizm son çare olarak kurtuluşunu tarihsel müttefiki ve sadık dostu faşizme sarılmakta görüyor. Bunun için son tarihsel oyununu oynuyor. Bunun için halktan yana olanları kurşunluyorlar. Bunun için emekten yana yükselen sesleri susturmak istiyorlar. Bir Kerim ölür Bin Kerim doğar...»

Yapılan forumlardan sonra bütün öğrenciler bu direnişe katılmışlar, faşizm ve onun uşakları lanetlenmiştir. Bu güne kadar görülmemiş bir kararlılıkla boykota katılan öğrenciler bu davranışı, kitlelerin faşizme olan hıncının bir göstergesi olmuştur. Bu eylem bize şunu bir kez daha göstermiştir ki; faşizme ve emperyalizme karşı mücadele devrimci bir disiplinle ve örgütlü bir şekilde kitlelerle verilmelidir.

Direniş hareketini örgütleyen ve yürüten İYÖKD yayınladığı bildiride özetle şöyle demektedir:

«Son günlerde halkımıza ve onun bağrında kopup gelen yurtsever ilerici gençlere yöneltilen faşist saldırılar daha da yoğunlaştı. Dün Vedat'ları, Battal'ları, Taylan'ları Şahin'leri Hüseyin'leri kahpece katleden sermayenin kanlı elleri 23 ocak 1975 günü kiralık katilleri ile okuldan çıkan ilerici yurtsever gençlere saldırarak Kerim Yaman arkadaşımızı öldürüp ikisi çok ağır olmak üzere 6 arkadaşımızı da yaraladılar.

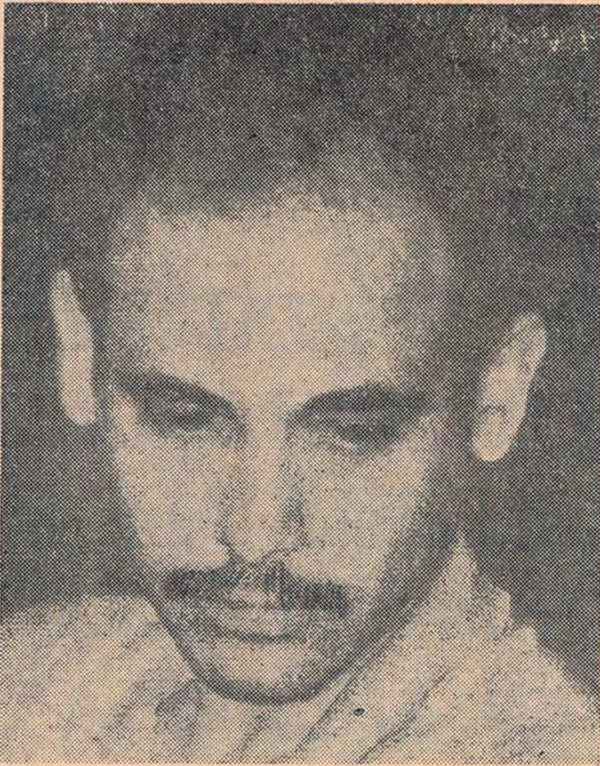
Öğrenci gençliğe yöneltilen saldırılar sağ-sol çatışması değil; halkımızı yoksul bırakan, onları sömüren hakim sınıflar ve arkasındaki emperyalizmin ülkemize uyguladığı faşist terörün bir parçasıdır...

Kardeşler:

Halkımızı zulüm ve sömürü düzenlerinde ezmek istiyen emperyalizm ve yerli parababaları artık ömürlerini doldurmuşlardır. Ve elbetteki bu kanlı saldırılarının cevabını halkımızdan alacaklardır. Bize düşen görev halkımızın kurtuluş mücadelesinde halkımla omuz omuza olmaktır.

FAŞİZMİ PROTESTO ETMEK-LANETLEMEK-CİNAYETLERİNİ HALKIMIZIN ÖNÜNDE TEŞHİR ETMEK İÇİN GİRİŞTİĞİMİZ ÜÇ GÜNLÜK DİRENİŞTE KENETLENELİM.»

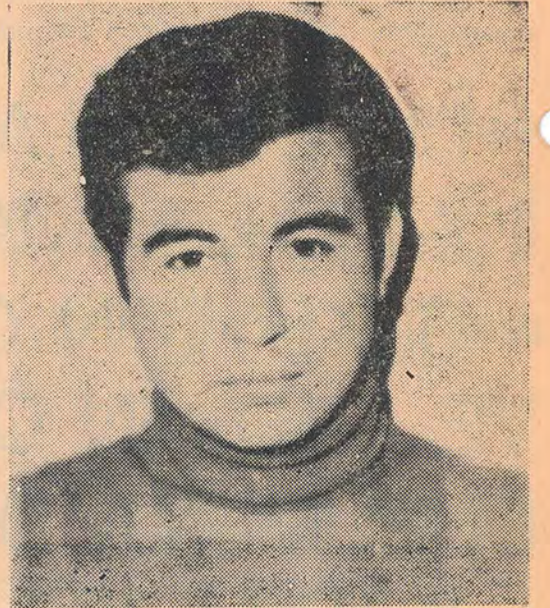
HAİNCE KATLEDİLEN ULAŞ'I SAYGIYLA ANIYORUZ

19 Şubat 1972 günü 1971 rejiminin faşist kurşunları ile haince öldürüldü. Yaşamı boyunca işçi sınıfının devrimci mücadelesini kendisine klavuz edinen bu büyük proleter sosyalistinin Halkımızın kurtuluşu yolunda verdiği savaşının anısı bugün, bütün çıplaklığı ile yaşıyor, yaşıyacak ta...

Karşı devrimin en karanlık günlerinde bile hiç bir baskıya boyun eğmiyen Ulaş Bardakçı herşeyden önce bir dava adamı idi. Devrimci mücadeleyi teorisi ve pratiği ile ele alan ve bu ikisini en iyi bir şekilde birleştirebilen yiğit bir sosyalist militandı. Fedakârlığı, atılganlığı ve çalışkanlığı ile yaşıyan anıları bizlere rehber olsun.

ALİ KAYAHAN'IN ANISINA

Halkımızın Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm kavgasına katıldığı için 6 Şubat 1973'de tutuklanarak götürüldüğü Kontgerilla adlı işkence zindanında öldürüldü.

En gaddar işkencelere karşı koyarak halkımızın, bağımsızlık ve demokrasi bayrağını yükseklerde tutan Ali Kayahan'ın anısı gücümüzü bileyecektir.

İYÖKD Başkanı A. Özdemir istifa etti

İYKÖD'ün 30 Haziran 1974 günü yapılan birinci olağan kongresinden sonra Yönetim Kuruluna seçilen ve Yönetim Kurulu içinde yapılan görev bölümünden sonra genel başkanlığa getirilen Alişan Özdemir, belirli nedenler ileri sürerek genel başkanlık ve Yönetim Kurulu görevlerinden istifa etmiştir. Alişan Özdemirden boşalan yere ise, derneğin genel saymanı Fehmi İlhan getirilmiştir. Alişan Özdemir istifası hakkında kısaca şöyle demiştir:

«İYÖKD Yönetim Kurulundan ocak sonunda istifa ettim. İstifamı küçük burjuva unsurlar ve provokotörler dedikodu ve spekülasyon konusu yaptıkları için, İLERİ'de bu açıklamayı gerekli gördüm.

Yönetim Kurulundan istifa etmemin nedeni benim okula devam zorunluluğum olması ve okulu bitirmemin yakın olmasına karşın sınavlarımın birikmis olmasıdır. Bir başkanın bütün zamanını dernek çalışmalarına vermesi gerekirken, ben pek az vaktimi verebiliyordum. Gençliğin devrimci demokratik mücadelesinin ve dernek çalışmalarının daha iyi yürüyebilmesi için başkanlığa (daha açıkçası yönetim kurulu üyeliğine) zamanı bol ve daha yetenekli bir arkadaşın gelmesi gerekiyordu. Mücadelemizin çıkarlarını düşünerek istifa ettim, istifamın başka bir nedeni yoktur.»

Bağımsızlık ve Demokrasi için İLERİ ★ Sahibi ve Sorumlu Yönetmen: *Mehmet ÇAKICI* ★ Büyük Reşit Paşa Caddesi No : 48/5 Beyazıt - İSTANBUL ★ Sayısı 150 kuruş ★ Abone bir yıllı: 30 T.L. Altı aylık 15 T.L. ★ Dizgi - Baskı : Murat Matbaacılık Kollektif Şirketi. Baskı tarihi : 19/Şubat/1975

BASRi DEDE'yi kaybettik

Basri Dede, Kartal'ın Kurtdoğmuş köyünde topraksız bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. 7 yaşında Üsküdar'a yerleştiler. Ailesinin geliri çok az olduğundan okul saatleri dışında, çarşıda, hanımlara - beylere küfeli hammallık yaparak fakirhanenin bütçesine katkıda bulundu. Giderek ilkokul dördüncü sınıfta okulu bırakmak zorunda kalan Dede, ötede - beride, şekerci'de - pastacı'da çıraklık yaptı.

Daha ileri yaşlarda D. Demiryolları atelyesinde çalıştı. Asker oldu. Askerlik dönüşü bir süre Kasımpaşa tersanesinde çalıştı. 1944 yılında Gölcük tersanesine girip çalışmaya başladı.

27 yıl çalıştıktan sonra, 29 Nisan 1971 gecesi evinden kitapları ile birlikte alındı. İzmit'te MİT ve Em. Müdürlüğünde göz altına alınıp 8 gün bacağından prangalı olarak işkence gördü. İşkencehaneden Kartal Maltepe Askeri Cezaevine hasta olarak geldi. «Kocaeli Devrimci İşçi - Köylü Birliği» davasından yargılandı. 6 ay sonra'da beraat etti.

Basri Dede, işçi sınıfının yetiştirdiği bir insandı. Kendi sınıfının ideolojisine samimiyetle inanmış yiğit ve kararlı bir Devrimci idi. Kısaca; Eylemi ve hayatı ile de GERÇEK BİR PROLETER idi.

Kuruluşundan beri TİP içinde çalıştı. 1966 1969 döneminde TİP Merkez Onur Kurulu üyeliğinde bulundu. Ölümü, devrimci dostları açısından çok acılı idi. Oğlu Kâmil Dede Niğde cezaevinde müebbet hapse hükümlü olduğundan gözleri açık öldü. Fakat ender rastlanan bir irade ye, dirence sahip olduğundan bu acısını ne ailedeki kişilere, ne de dostlarına son nefesine kadar hissettirmedi.

Basri Dede'nin anısı, işçi sınıfının yüreğine yazılıdır. Adı yaşayacak, çektiklerinin hesabı tüm işkence görenlerinki ile birlikte TARİHİ HESAPLAŞMA'da sorulacaktır.

ŞEVKİ ERENCAN

Gaziantep'te faşizm lanetlendi

Gaziantep'te 22 Demokratik kuruluşun ortaklaşa düzenledikleri gösteriye onbinlerce işçi köylü memur katıldı. Bu gösteri; Emperyalizme ve Faşizme karşı verilen mücadelede karşı devrimcilerin suratına bir yumruk gibi indi. Bağımsızlık ve Demokrasi bayrağı Gaziantep göklerinde bir kez daha dalgalandı. Antep sokakları «Bağımsız Türkiye» sesleri ile inledi, binlerce insanın sesi «Kahrolsun Faşizm» diye gürledi.

Gösteriyi düzenliyen 22 kuruluşun bildirisinde şöyle denilmekte «Halkımızın gelişen halkın, devrimci sendikalarda örgütlenme mücatemektedirler. Gün geçmiyor ki, İşçi Sınıfımılı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini engellemek için (Milliyetçi Cephe) etrafında örgütlenerek, özünde faşist bir cephe oluşturmak isdelesinde, grevlerde, devrimci gençliğimizin emperyalizme ve faşizme karşı halkımızın safında verdiği bağımsızlık mücadelesinde işbirlikçi burjuva iktidarlarının saldırılarıyla karşı karşıya kalmasın.

Gün geçmiyor ki devrimci kardeşlerimizden Hüseyin Örek'ler, Şahin Aydınlar, Kerim Yaman'lar öldürülmesin. Gün geçmiyor ki, yoksul köylümüzün ekmek ve hürriyet mücadelesi, gecekondularda yaşıyan halkımızın, dar gelirli memurların kapitalist düzene karşı direnişleri panzer tanklarıyla, polis copuyla, jandarma kurşunuyla bastırılmasın.»

Malatya'da halk faşizmi protesto etti

Yurdumuzun çeşitli yerlerinde olduğu gibi Malatyada da 12 ilerici kuruluşun düzenlediği faşizmi protesto yürüyüşüne binlerce genç, öğretmen, öğrenci ve halk katılmıştır. Yürüyüş boyunca Malatya halkı coşkun tezahüratla yürüyüşçüleri alkışlıyarak faşizm lanetlenmiştir. Atatürk anıtı önünde yapılan çeşitli konuşmalarla faşist provakasyonlar ve girişimler halka açıklanmış, devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile gösteri sona ermiştir. Faşist komandolar gösteriden sonra dağılmakta olan halka saldırmış, çıkan olaylarda 10 kişide yaralanmıştır.

Malatyalı yurtseverler halka dağıttıkları bildirilerle. Halkımızı faşizme ve Emperyalizme karşı birliğe çağırmışlar, saldırganların başını Milliyetçi Cephe diye lansedilen sermaye cephesi olduğunu belirterek şöyle demişlerdir: «Onlar (Milliyetçi Cephe) adı altında sömürülerini biraz daha devam ettirebilmek için tüm halkımıza zulüm ve terör uygulamaktadırlar. Egemen güçler ve onların uşakları faşistlerin bu saldı kavgasını daha da artıracak, halkımız sömürü ve baskı çemberini kıracaktır.»

Elâzığ'da faşizm kınandı

Oligarşinin kitleler üzerinde uyguladığı baskı politikası şiddetlendikçe, işsizlik, pahalılık arttıkça halkımızın buna karşı tepkiside, demokratik - ekonomik ve politik mücadelesi de gün geçtikçe yoğunlaşmaktadır.

Buna bir örnek olarak son Elâzığ olayları gösterilebilir. İşçi sınıfının nicel-nitel durumunun gittikçe gelişme gösterdiği, öğrenci ve diğer kesimlerdeki mücadelenin hızlandığı Elâzığ'da, hareketler giderek politikleşmekte sınıfsal mücadele kızışmaktadır. Töb-Der, DİSK ve diğer ilerici kuruluşların burjuva bürokratik iznini kullanarak düzenledikleri faşizmi, işsizliği, pahalılığı protesto yürüyüşü tam olarak oturmuş, binlerce kişi harekete katılmıştır. Ancak her yerde halkımızın gelişen mücadelesini kırmak için kullanılan kiralık faşist - gerici beslemeler yine boy göstermiş, taş, sopa, zincirle saldırarak birçok arkadaşımızı yaralamışlardır. Fakat kitlelerin gösterdikleri direnç karşısında dağılmışlardır. Ekonomik politik mücadelenin kitlesel eylem platformuna dönüştüğü bu eylem tüm baskılara rağmen yapılmış FAŞİZM lanetlenmiştir. Faşist - gerici guruhunun iyice gemi azıya almasından korkan egemen güçler komşu illerden polis birlikleri getirtmişler, askerî birlikleri harekete geçirmişlerdir. Tam bir zülum, baskı örneği olan bu olay yer yer sokak kavgalarıyla devam etmiştir. İğrençliklerini bir kere daha gözler önüne seren faşist - gerici sürüsü, efendilerinin emirlerine göre hareket ederek, güya alınan güvenlik tedbirlerine rağmen, ilerici plakçı, matbaacı, yorgancı, kitapçı dükkânlarına saldırmışlar ve geniş tahribat yapmışlardır. Gecede devam eden saldırılar sabahleyin Elâzığ lisesi yurdun da görülmüş, liseli devrimci öğrencilere saldırılmıştır. Fakat burada da gereken cevabı almışlardır.

Oligarşinin ekonomik ve politik olarak tam bir çöküş dönemine girdiği günümüzde, halkımızın yükselen mücadelesi onları korkutmakta ve daha da saldırganlaştırmaktadır. Ama hiç bir zaman sömürü düzenlerini baskı ve zülumle ayakta tutamıyacak ve gelişen mücadele karşısında yok olacaklardır.

Samandağ'da faşizmi protesto mitingi

Devrimci Kerim Yaman'ın faşistler tarafından kalleşçe öldürülmesiyle yurdun dört bir yanında gelişen tepkiler, Samandağı halkı tarafından da tekrarlanmıştır. 27 Ocak günü, çevreden gelen köylülerinde katılmasıyla beşbin civarında bir kalabalık teşkil eden halk faşizmi bir kere daha protesto etti. «Kahrolsun Emperyalizm», «Kahrolsun Faşizm» ve «Bağımsız Türkiye» sloganlarını bağıran halk meydanda toplanarak faşizme karşı mücadele and'ı içmiştir.

Antakya'dan da destek gören polis ve jandarma birlikleri faşizmi protesto mitingine katılan halka saldırmış ve 11 kişiyi tutuklamıştır. Ayrıca bu haksız saldırı da Samandağı halkı tarafından tepkiyle karşılanmıştır. Halk uzun süre güvenlik kuvvetlerini protesto ederek, miting meydanından ayrılmamıştır.

IYOKD ABD'yi Protesto etti

IYÖKD BİLDİRISİ:

KARDEŞLER!

Ülkemiz ABD emperyalistleriyle 1947 yılında imzalanan ilk ikili antlaşmalarla daha da bağımlı bir hale geldi. Gerici iktidarların çabaları ile 1952 yılında saldırgan NATO ittifakına girildi. Bu tarihlerden itibaren ülkemizin bütün zenginlikleri emperyalist devletlerin denetimine iyice geçti Ulusal güvenliğimiz ve geleceğimiz yabancıların vereceği kararlara terkedildi.

Bu politikayı hiç şaşmadan uygulayan egemen çevreler, bu gün ABD askeri yardımının kesilmesi karşısında büyük bir şaşkınlığa düşmüş bulunuyorlar. Halkımız onların bu şaşkınlığını ibretle izliyor ve ulusal bağımsızlığımız üzerinde yapılan yeni pazarlıklardan dolayıda derin bir endişe duyuyor.

KARDEŞLER!

Emperyalizm, kendi tarihinin en büyük buhran dönemlerinden birini daha yaşamaktadır. İşsizlik ve enflasyon bu ülkelerdeki milyonlarca işçi ve emekçiyi perişan etti. Dev tekeller (şirketler) iflasın eşiğine geldi. ABD emperyalizmi bu durumda, sahip olduğu pazarlar üzerindeki egemenliğini yeni saldırı yöntemleriyle sürdürmeğe çalışıyor. Onun gizli istihbarat örgütü olan CİA, bağımsızlıktan ve demokrasiden yana iktidarlara karşı kanlı tertipler düzenliyor. Ve bizzat ABD başkanı, Orta-Doğu'daki Arap petrol yataklarını işgal etmekten söz ediyor.

ABD emperyalizminin bu saldırgan tutumu, kendi sömürücü egemenliğini sürdürmek kadar, halklar arasındaki dostluğu, kardeşçe dayanışmayıda engellemek amacını gütmektedir. Devletler arasında düşmanlık yaratmak ve bu düşmanlıkla dev silah şirketlerine yeni pazarlar açmak, emperyalizmin her zaman olduğu gibi, bu günde sürdürmekte olduğu değişmez politikasıdır.

Ülkemiz bu emperyalist politikanın her zamanki uygulama alanlarından biridir. Ve işbirlikçi sınıflar bu politikayı yıllardır gözü kara bir şekilde uygulamakta ve halkımıza zorla dayatmaktadırlar. Ne varki onların bu sadakat politikası ABD'nin askeri yardımını kesmesi ile ağır bir darbe yedi. Fakat buna rağmen onlar hala ABD'nin askeri yardımını yeniden sağlamak için ulusal çıkarlarımızla bağdaşmaz bir tutum izliyorlar.

ABD askeri yardımının sürmesi, halkımızın değil, işbirlikçi sınıfların yararınadır.

Ülkemiz bu gün büyük sosyal-siyasal buhranlardan kurtulamıyorsa, hükümet krizleri birbirini takip ediyorsa; yarım yüzyıldır bağımsız bir sanayileşme ve gerçek bir kalkınma yaratılmamışsa; ülkemizin bağımsızlık ve demokrasi yolundaki ilerlemesi her türlü baskı ve terör yöntemleriyle engellenmeye çalışılıyorsa; ve yüzü aşkın ABD üssü, sayısı bilinmeyen ABD'li asker-uzman-teknisyen topraklarımız üzerinde kalıyorsa; ve dev ABD tekelleri işbirlikçi sınıflarımızla bütünleşmişse; bu durumlardan hiç şüphesiz işbirlikçi sınıflar, yani halk düşmanları yararlanmıştır.

Halkımıza ise, açlık ve sömürü getirmiş, milyonluk işçi ordularını yabancı ülkelere göç etmek zorunda bırakmıştır.

KARDEŞLER!

Gerici sınıflar, ABD'nin dostluğunu! NATO üyeliğini yıllardır bağımsızlığımızın teminatı olarak göstermişlerdir. Aslında bunlar bağımsızlığımızın üzerinde vurulmuş bir zincirden başka birşey değildir.

NATO, dünya çapında savaş kundakçılığının, emperyalist çıkarların saldırgan örgütü olarak ve halen halkların bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini kanla ateşle bastırmağa çalışmaktadır. Topraklarımız üzerindeki ABD üsleri Orta Doğu'daki bağımsızlık savaşlarına ve sosyalist kampa karşı kullanılmaktadır.

Demekki NATO'ya bağlanmak, yalnızca emperyalizmin askeri-siyasi ve ekonomik varlığının ve işbirlikçi çevrelerin kendi dar sınıf çıkarlarının teminatı olabilir. Halkımızın, bağımsızlığımızın ise asla!

Emperyalizm, sömürü, açlık ve saldırı demektir. ABD emperyalizmi dünya çapında her türlü gericiliğin, faşizmin açık destekleyicisi ve bizzat kanlı tertipleyicisidir. Oligarşi kendi sınıf tahakkümünü emperyalizmden destek almadan asla sürdürememektedir çünkü onunla bütünleşmiştir.

Emperyalist bağımlılığa son vermek, ikili antlaşmaları yıkmak ve NATO'dan çıkmak, özgürlük ve bağımsızlık mücadelemizin vazgeçilmez hedefleridir. Bu mücadele, faşizme karşı mücadeleninde ayrılmaz bir parçasıdır.

KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ
VE NATO
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK-DEMOKRASİ
VE SOSYALİZM MÜCADELESİ

İYÖKD
Fehmi İlhan

Tarihsel Ko
İçinde Faşiz

Konumuza sınıfsal açıdan bakmadan önce tarihi gelişim süreci içerisinde faşizmi ve onun görün_düğü başlıca kimlikleri tanıtacak ve doktriner tezle_rinin ilk kez kimler tarafından, hangi ekonomik ko_şullar altında atıldığını ortaya koyacağız. Hangi nedenlerden ötürü insani öze bu denli ters düşen faşist diktalar belli yıllar yaşayabildiler ve yaşıyorlar, yüzbinlerle ifade edilecek insanın canına kıydılar ve kıyıyorlar? Neleri, kimleri ana güç, neleri ve kimleri yandaş güç olarak gördüler? Bunları incelemeye ça_lışacağız.

Fransa'da burjuvazinin aristokrasiye başkaldır-masının ifadesi olan 1789 devrimi sonrasında, uygun bir ekonomik taban üzerinde felsefede ve siyasi dü-şünüşte yeniden keskin bir kutuplaşma ve çatışma baş ladı. 19. yüzyıl sonları ve 20. yüzyıl başlarında sana_yi devrimi hızlı bir gelişme gösterdi. Çalışma koşul_larının ağırlığı, mülksüzleşme ve proleterleşme süre_cini hızlandırdı. 1870 yıllarında Fransa Almanyayla yaptığı savaşta yenildi ve 1875'de değişen toplumun gerici statik bünyesi parçalanarak üçüncü kez cumhuriyet kuruldu. Cumhuriyetin gelişi, proletaryanın ve bur juvazinin kutuplaşmasını kökten çözümlemekten u-zaktı. Gelişen örgütlenmesini hızlandırdı, 1899'da ACTION FRANÇEISE isimli bir gazeteyi ana yayın or_ganı olarak çıkarmaya başlayan karşı devrim, anti - demokrat, milliyetçi (!) ve ortodoks özleri bünyesinde birleştiren bir hükümet darbesi düzenledi. Herşeye karşın kurulu düzen genel grevlerle tehdit ediliyordu. Ekonomik ve siyasal kutuplaşma iki kıvılcımla tutuş-tu: General Boulanger ve Yüzbaşı Dreyfus olayları. Zayıf bir cumhuriyetçi olan Boulanger cumhuriyete karşı kullanıldı. Yahudi asıllı kurmay yüzbaşı olan Dreyfus 1894'de Alman casusu olmakla suçlandı ve sürgün edildi. Ülke içinde bir Yahudi düşmanlığı (an_ti-semitizm) geliştiren karşı - devrim bu olayı fırsat bildi. Ülkede milliyetçi tutku ve sosyalizm düşmanlığı alabildiğine derinleştirildi. İşte Fransa'daki bu karşı devrim hareketi «Action Française» olarak bilinir. «Action Française» KRALIN SAVAŞÇILARI isimli mavi gömlekli milis örgütleri kurdu. Faşist ve Nazist harekete hem kuramsal ve hem de uygulama alanında ilk ve ana örnek olan bu hareket başarılı olamamış, ancak kralın savaşçıları ile İtalyan fşistlerine KARA GÖMLEKLİLER ve Alman Nazist'lerine SS ve SA milis örgütlerini kurma fikri vermiştir.

Kuramsal alanda ve uygulama alanında, sosyalist gelişmelerin önünde tüm karşı devrimci güçleri birleş-tirme amacı güden, üst ve orta sınıfların cephe birliğini gerçekleştiren bu hareket; *aşırı dinci, aşırı mil_liyetçi, anti - demokrat* ve *militarist* bir kimliğe bürün-müştür. Sistemli ve tutarlı bir doktrinden sürekli yok-sun kalışıyla, *egemen sınıf çıkarına terörü yalın bir silah olarak üretici sınıflara uygulayışıyla tipik bir FAŞİST harekettir, Action Française.*

FAŞİZMİN İLK KURAMCILARI

İlk kez Nasyonal - Sosyalizm (!) anlayışını, Acti_on Française hareketinin kuramcılarından Maurice Barres ve George Sorel getirmişler, sosyalizmin eşitlik anlayışını bir amaç değil, milli güç ve üstünlüğü sağ-layan bir araç olarak kullanmayı önermişlerdir. Tabii ki bu milli güç ve üstünlük, özünde burjuvazinin sınıf olarak güçlü ve üstün olmasını sağlamıştı. Sosyalizm kelimesinin kullanılışındaki gerçek amaç üreten sınıf-lar tarafından sosyalizmin kitleleri saran bir şekilde benimsenmesidir. Bu tutum «Sosyalizmle Nasyonalizm birbirlerinin tamamlayıcısıdır» ve «Sosyalizm güçlü bir milliyetçiliğin yardımcısı veya aracı olabilir» söz-leriyle dile getirilmiştir. *Halkın üreten sınıflarını nas_yonal kelimesinin ardına sosyalizm kelimesini getir-mek ve yalnız programda kalan sosyalist eşitlik slo-ganı kullanmak yoluyla demagogca aldatmaya girişen zavallı bir oportünizmin dile getirilişidir bu.* Aynı opor_tünizmin batağına saplanışı, Sorel'in «Her devletin ken_di ihtiyaçlarına göre, kendine özgü bir sosyalizmi ola-caktır... Bu yolda zora başvurmak başlıca yöntem ol-malıdır.» gibi tezlerinde apaçık görürüz. Bu oportü-nizm hızla ara sınıfları kendine çekmiştir. *Belli bir sınıfın üstünlüğünden yana olmayıp, hangi sınıf güçlü-lüğünü, üstünlüğünü ortaya koyarsa o sınıftan yana oluş diye tanımlanabilecek olan DİNAMİK EŞİT-SİZLİK görüşü kendine bayrak edinmiş olan küçük burjuvazi zora başvurarak geçici başarılar elde eden karşı devrime çoğu kez yandaş olmuştur.*

İTALYA'DA FAŞİZM

Birinci emperyalist evren savaşından sonra Avru pa ulusları tam bir sosyal kargaşalık içindeydiler. Savaş sonrası döneminin sıkıntılı ekonomik ve sosyal koşulları içinde, sosyalist düşünce ve eylem hızla ge-lişiyordu. İşçiler iş federasyonları halinde bütün çalı_şan kitleyi içlerine alacak şekilde örgütleniyorlardı. A_şırı sosyalist gösteriler, genel grevler fabrika işgal-leri günlük olaylar halini almıştı. Sosyalist milletve-killerinin sayısı gün geçtikçe artıyordu. İşte bu koşul-lar altında İtalya'da sosyalist devrim korkusu git-gide büyüdü ve her türlü sol gelişmeye karşı burjuva_zi karşı devrimi örgütledi ve geliştirdi. Benito Musso-lini ilk FAŞO olan Milano Faşo'sunu kurdu. Büyük yerleşme merkezlerinde büyüklü küçüklü sanayici-ler, serbest meslek sahipleri, milliyetçi öğrenciler, köy çiftlik sahipleri; kısaca, sosyalist düzeni can ve mal düşmanı olarak gören herkes karşı devrim hareketine katıldı. Orta ve üst sınıfların işçilere karşı koalisyonu kısa zamanda güçlendi. KARAGÖMLEKLİLER Ro_ma'ya yürüdü Artık politik iktidar karagömleklilerin ellerindeydi. 1923'de Mussolini, felsefe profesörü Gio_vanni Gentile'i faşist doktrini derleme ve faşist dev_letin eğitim programını hazırlamakla görevlendirdi. Derlenen program bugün hala canlılığını saklı tutar.

Faşist doktrinin diğer bir derleme çabası da Be_nito Mussolini tarafından gösterilmiş ve İtalyan Ansik lopedisinde faşizm, kişi olarak Mussolini tarafından kendi cümleleriyle şöyle yazılmıştır:

«Faşizm, toplumsal hayatın geleceğe doğru gidişinde, ileri hareketlerin genel hatlarını çiz-mek ve ötesini tecrübenin vereceği neticelere bırakmaksızın tayin etmek prensibindedir. Bu bakımdan faşizm, durmak bilmeyen bir devrim-dir...»

«Faşist anlayış bir devlet endüvidüalizm (bireycilik» idir. *Faşist için her şey devlet i_çindir; devlet dışında insani ve manevi hiç bir şey yoktur...* Devlet dışında ne bireyler, ne de siyasal partiler, sendikalar, dernekler gibi tarihsel hareketi sertleştiren, *sınıfları bir tek ekonomik ve moral realitede birleştirici devlet ünitesinden haberi olmayan sosyalizmin karşı-sındadır.* Bunun için işçi sendikalizmine karşı-dır. Fakat düzenleyici bir devlet içinde, sosya_list hareketin gerçek gereklerini faşizm tanı_mak ister; onları devlet ünitesinde anlamış çı_karların korparatif sisteminde değerlendirir.»

«Faşizm sınıf çıkarlarını devlet birliğinde birleştiren korporasyonlar sisteminde kıymet ve-rir... Bireyler çıkar gruplarına göre sınıflar ha-lindedirler. Fakat her şeyden önce, her şeyin üstünde bir devlet gelir. O, çoğunluğu teşkil e den bireylerin toplamı sayılan bir hayal değil-dir. Bunun için *başkalarının anladığı anlamda, genel anlamda demokrasiye karşıdır.* Aslında ise faşizm, demokrasinin duru şeklidir... Libe-ralizm birey çıkarına, devleti reddediyordu. Bu yüzden *liberalizme karşı olan faşizm,* bireyin gerçek realitesini belirten devleti yüceltmekte-dir... Özetle faşizm, yalnız kanun çıkarıcı ve kurum kurucu değil, aynı zamanda moral ha_yatın terbiyecisi ve harekete getiricisidir. Bu amaçla disiplini ve ruhların içine inerek orada muhalefetsiz hüküm sürecek otoriteyi gerekli bulur.»

FAŞİZMİN ÖRGÜTLENMESİ

Faşist Mussolini'nin korporasyon düzeni uyarınca İtalya'da bütün işçi ve işverenlerin korporasyonlar şek linde örgütlenmesi öngörülmüştü. 1928'de çıkarılan bir yasayla, mecliste meslek gruplarını temsil edecek kişi-lerin, ilgili meslek sahipleri tarafından seçilmesi karar laştırıldı. Ancak ekonomik bunalımlar korporasyonla-rın kurulup gelişmesini engellemiş ve korporasyonlar ancak 1934'de kurulabilmişti. *Korporasyonlar faşist doktrinin örgütsel özünü belirler.* Faşizmde işçi ve iş-veren özel çıkar grupları olarak görülmezler. Bir ya-zarımız faşizmi açıklarken «Faşistlere göre, işçisiz ka pitalist ve kapitalistsiz işçi olamaz. Sosyalist devlet de, liberalist devlet de sınıf devletleridir; Birinde her hak işçi sınıfının, diğerinde ise kapitalist sınıfın elin-dedir. Doğrusu ise, birbirini tamamlayan bu iki unsu-run devlet tarafından barıştırılmasıdır. Sınıf kavgala-rını giderecek uzlaşmalar onlara göre, ancak örgütlen miş işçi ve işveren korporasyonları arasında devlet denetim ve aracılığıyla yapılabilir.» diyor.

Ekonominin çok çeşitli dallarında örgütlenmiş o_lan korporasyonlar daha sonra devlet korporasyonlar bakanlığına bağlandı. Dörtyüz kişilik bir korporasyon lar meclisi kuruldu. Hükümetin tam anlamıyla danış_ma organı durumuna getirilen meclis, korporasyonla-rın içinde proletarya ve burjuvaziyi devletin avuç içi denetimine sokmuş sınıf çatışmasını hafifletip sosyalist gelişmeyi frenlemeye çalışmıştır. Faşizmin en belli başlı kuramcısı olan Mussolini, halkı kendi iradesini kullanarak kahramanca kararlar alamayacak kadar aciz görü ve halkın hiçbir zmn kendi kendine egemen olmayacağını söyler. Ona göre «Halkın egemen oldu-ğu temsili sistemlerde, önemli anlarda halkın elinden mukavva tacı çekilip alınır ve ona savaşın bütün meç hullerine doğru yürümesi emredilir. Ancak zararsız olduğu zamanlarda egemenlik halka teslim edilir.» Ba-zı fakültelere, örneğin felsefe bölümüne kız öğrencile_rin devamını yasaklamak v.b. gibi tutumuyla cins eşitsizliğinden yana olduğunu da gösteren İtalya'da faşist karşı devrim, kendi kuramcısının ağzından şöy le konuşur *«Savaş emperyalizmin aracı, emperyalizm hayatın ölümsüz değişmeyen tek yasasıdır. İnsanlığı yalnız savaş asilleştirebilir. Diğer bütün sorunlar, hiç-bir zaman bireyi savaş gibi, hayat ya da ölüm h[illegible]n-da bir karara yöneltmeyen bayağı sorunlardır.»*

ALMANYA'DA FAŞİZM

Şimdi de gelelim Alman nazizminin tarihsel kök_lerine. Nazizmin kuramsal kökleri Hegel, Nietzsche, Shopenhauer ve Savigny gibi kimselerce felsefi alanda atılmıştı. Diyalektik çözümleme yöntemini düşün ha_yatına kılavuz edinmiş kişi için bu felsefi gelişmeyi ka çınılmaz kılan ekonomik koşullar vardır. Bireyci dünya görüşünün emperyalist aşamaya doğru gelişen serma yenin artan bir biçimde tekellerde toplanışı, kapitalist üretim biçimi ile Avrupa içine tesis edilmeye çalışılışı ve halk sınıflarının hızlanan proleterleşme süreci, ger-çek idealist burjuva felsefesinin yenilenmesini gerek-tiriyordu. Emperyalist tekeller arası pazar bunalımının düğüm noktası olan birinci emperyalist evren savaşın-dan hemen sonra ekonomik, sosyal ve siyasal olaylar, hem devrimci ama hem de karşı devrimci fikirlerin ge_lişmesini hızlandırdı.

Almanya bu savaştan kesinkes yenik çı[illegible]tı. 9-Kasım-1918 devrimi ile Alman İmparatorluğu tarihin derinliklerine karıştı. Kurulu partiler içinde en güçlü parti Alman Sosyal Demokrat Partisi idi. Zamanın Sosyal Demokrat lideri Karl Kautsky ve Schidemann komünist ya da burjuva demokratik bir düzen kurma konusunda hareketsiz kaldılar. En sonunda 1919'da Schidemann partili diğer üyelere haber vermeksizin cumhuriyeti ilân etti. Wiemmer cumhuriyeti komünist düzenin hemen eşiğinden dönülmek üzere kurulmuş ol-du. 1919'da Alman Sosyal Demokrat Partisinin gerçek Marksistleri olan, bolşevik çizgiye yakın bir çizgi iz_leyen ve Spartakistler adıyla anılan Karl Liebneckth ve Rosa Luxemburg grubunun 1919 Berlin devrim de_nemesi başarısızlıkla sonuçlandı. Yine de komünistler bir ara Münih'i ellerine geçirip Sovyet Cumhuriyetini ilân edecek kadar güçlü idiler. Almanya'da sosyalist hareketin, endüstriyel kapitalizmin gelişmesine paralel olarak açılıp genişlediğini görürüz. Ancak o dönemin egemen sınıfı ve onun sözcüsü Bismarck'ın anti-sos-yalist kimliği yüzünden, sosyalist hareket sürekli baskı altında idi. Revizyonizmin tutsağı olmasına rağ men, Sosyal Demokrat Partinin ve onun güdümündeki Wiemmar cumhuriyetinin hazırladığı koşullar içinde sosyalist potansiyel patlama eğilimi gösterdi. Devrim ve onun getireceklerini yakınen izleyen karşı devrim, Hitler'in örgütlediği Nazist hareketle hızlı bir güç-lenme gösterdi. Enternasyonalin izlediği sosyal şö-ven politika (Marksizmin, ulusların kaderlerini tayin ilkesi konusunda; özünde proletarya değil burjuvazi çıkarına göre izlenen politika) ve revizyonist çizgi (Marksizmin yeniden gözden geçirilip bazı tezlerinin yenilenmesini savunan Marksizmden sapmış çizgi) 1921'de Alman Nasyonal Sosyalist (!) İşçi Partisinin kurulmasına engel olamadı. Naziler kahverengi göm-lekleriyle ve 20. yüzyıla kadar insanlığın tanımamış ol duğu şiddetle provokatör nitelikleriyle ün (!) salmış SS milis örgütünü kurup geliştirdiler. Karşı devrim boş durmuyordu. Nazist hareket, burjuvazi ve onun

...numu

...zm

Kemal TUNÇ

sınıf egemenliğinin geçerli olduğu; artık emperyalist aşamaya ulaşmış kapitalist üretim biçiminin, proletarya tarafından alt üst edilmesine çok yakınken ortaya çıktı ve burçuvazinin can kaygusunu dile getirdi. 1923'de Naziler Münih'te başarısız bir hükümet darbesi hazırladılar. Hitler hapsedildi, parti bir süre için kapatıldı, fakat sonra yeniden açıldı.

1929 Dünya kapitalist bunalımı, Almanya'ya çok şiddetli ekonomik nöbet dönemleri yaşattı Derin bir enflasyon işsiz sayısını 5 milyona çıkarttı. Bu dönem hem komünist ve hem de nazistlerin gelişmesine yol açtı. Tarih; devrime bu denli yatkın koşulların değerlendirmeme günahını, aktif ve özlü bir tutarlı politika izlemeyen Alman komünist örgütlerinde görür. Komünist harekete baskın çıkan nazist hareketin lideri Hitler 1933'de şansölye seçildi. Diğer bütün partiler kapatılarak tek partili yönetime girildi. Böylece «...karşı devrimci fikirlerin pek çoğunu en aşırı dereceleriyle eyleme koyan, tarihin en aşırı sağcı düzeni uygulamaya girmiş oldu.»

Nazizmin kuramsal özü, Heinrich von Treitschke'ye kadar dayanır. 19. yüzyılda yaşayan bu idealist filozofa göre *«Hak kuvvetle elde edilir, anlaşmalarla değil... Devlet kudret demektir ve kudretini ordusundan alır. Devlet içerde ve dışarda sert, terörist olmalıdır. Savaş, devletler arasında tek yapıcı güç ve tek hukuktur. Savaş ortadan kaldırılamaz. Ebedi barış hayaldir. Bu durumda içte baskı kullanmak ve dışta savaşı kaçınılmaz bulmak gerekmektedir. Savaş haklıdır, yararlıdır; barış devreleri, ruhsuz, dejenere devirlerdir. İnsanlara fedakarlığı savaş ahlakı öğretir. Savaş ayrıca insanlığı bencillik, kadınca zayıflık ve materyalizmin tehlikelerinden (!) kurtarır. Savaş tanrısal bir erdemdir. Hem ahlâka, hem adalete uygundur. Asıl ahlaka aykırı olan devamlı barıştır. Savaş hasta insanlığın müthiş ilacıdır.»*

Ona göre devlet adamı ahlakı endişelere kapılmamalıdır. Amaç, araçları haklı kılar. Kuvvete başvurur ve savaş yöntemleriyle, emperyalist yayılma politikasının savunuculuğunu yapar. Devleti yücelttiği kadar, aşırı bir milliyetçi anlayışla ulusu da yücelten Treitschke, *halkın kendi tarihi ile milliyetçilik bilincine kavuşturulabileceğini önerir. Bunun içn ulusun tarihi başarıları (!) yeni kuşaklara ezberletilmelidir, Körpe dimağlar aslı olmayan «Ulu Ulus» kavramlarıyla bulandırılmalıdır.*

Nazizmin Yahudi düşmanlığının, kuramsal nedenleri ve bu düşmanlığın eyleme konuluş biçimleriyle ilk kez Eugen Duhring tarafından ortaya atılmıştır. Duhring'e göre Yahudilik, ırk, ahlak, ve kültür sorunlarını deşen; kısaca sosyal dejenerasyona sebep olan bir kavimdi.

Sorunun özü, Yahudilerin toplumsal süreçlerinde ve içinde bulundukları ekonomik konumda yatıyordu. Tarihin iyice eski çağlarından, yani köleci toplum biçiminden 20. yüzyıl başlarına kadar Yahudiler yurtsuz gezmişler ve uluslaşma sürecine girememişlerdi. Bunun kaçınılmaz ekonomik nedenleri vardır elbette. Burada bu konuya giremeyeceğiz. Önceleri güçsüz olan Yahudiye karşı bu düşmanca tutum, karşıtını yaratmış ve Yahudiler Avrupa'da ve Dünya'da gezgin karakterde ticari kapitalin insanı olmuşlar, ticari sömürünün tüm inceliklerini öğrenmişlerdir. Bu yolla çok sayıda Yahudi multi-milyoneri ortaya çıkmıştır. *Üretmeyen fakat zenginleşen sermaye sınıfı ile, üreten fakat giderek yoksullaşan emekçi sınıfların arasında millilik tanımayan uzlaşmaz sınıf çelişkisi, halkın dikkatinin bu çelişkiden başka yöne doğru çekilmesiyle törpülenmeye çalışılmıştır.* Tarihin her döneminde bu böyle olmuştur. Toplumda artarak süregelen mülksüzleşme ve yoksulluğa neden olarak kendi uluslarının multi milyonerleri ve kapitalist sömürü çarkı değil... «...Hep şu namussuz Yahudiler» gösterilmişlerdir.

Toplum bünyesindeki belirleyici sınıf çelişkisini maskelemek için, toplumun tüm dikkati Yahudiliğe yöneltilmiş ve Yahudi düşmanlığı azdırılmıştır. Bir nazinin şaşmaz sloganı «Toplumun baş belası, anadan doğma spekülatör Yahudi ırkının kökü kurutulmalıdır.» olmuştur. İddia ettiği eylemin özü, «toplumun baş belası» «spekülatör»lerin ortadan kaldırılmasıyken, ufak bir şaşkınlık eseri Yahudi düşmanlığına dönüştürülmüştür, sanki Yahudiye taş çıkartacak kendi milliyetlerinin sepkülatörleri noksanmış gibi. Durumu sağlıklı değerlendiren bir devrimci için, bu ırkçı sloganın altında; kapitalist sömürü çarkına karşı başkaldıracak gücü kendinde bulabilen emekçi sınıfn, bu baş kaldırma eyleminde gözettiği hedefi saptırma isteğini görmek olanaklıdır.

Nazizmin uygulamada liderliğini yapan ve bugün hemen hemen tüm dünyanın «kaçık» diye nitelediği Adolf Hitler ise, birtakım filozofların düşüncelerini daha edebi, daha mistik, ve süslü deyişlerle sloganlaştırarak halka aktarmıştır. Marksizmi Yahudiliğin bir mezhebi olarak görecek kadar gözü kör ve gerçeklerden uzak olan ve bu gerçeği (!) halka kanıtlayacak kadar da sermaye sınıfının uşaklığını yapan Hitler, tarihin tanıdığı en aşırı milliyetçi, en karşı devrimci hareketi yönetirken şöyle diyordu: «Almanlar birleşmeli, ülkeleri yetmezse yeni hayat sahaları aramalı, bu yolda da sabanları kılıç olmalı...» «Kazanılacak savaş ganimetleri gelecek nesillerin günlük ekmeği olacaktır.»

Ona göre, tam anamıyla asalak bir kavim olan Yahudi kavmine karşı «tanrının dünyasını» savunma görevi kendine verilmişti. İktidara gelince bilindiği gibi Nürenberg şartını ilan edip, önce Yahudileri mülksüzleştirme, sonra da toplama kamplarında yok etme yolunu tutarak bu tanrısal görevini ne kadar ciddiye aldığını gösterdi, toplama kamplarını seri çalışan modern (!) insan mezbahaları şeklinde örgütlendirdi.

Alman ulusunu sermaye sınıfının çıkarlarını maskelemeye çok elverişli bir biçimde yeryüzünün en üstün ırkı olarak gösterdi. Alman işçilerinin Nasyonal Sosyalist İşçi Partisine üye olmalarını, başkaldırıcı ve başıbozuk değil, Alman ulusunun bireyine yakışır biçimde soylu ve düşmana (Alman olmayan her ulus hele Yahudiler onlarca düşmandı) karşı dövüşken ruhlu olmalarını öğütledi. Onun Alman proletaryası içinde belli bir kesimi soylu ve üstün Alman ırkının bireyleri olarak değerlendirdiğini biliyoruz. Bu vatandaşların sınıfları gereği içinde bulunduğu bozuk ekonomik ve sağlık durumu; onu, soylu Alman ırkını biraz daha 'ıslah etme' düşüncesine götürmüştü. Uygarlığı koruma ve yeni bir uygarlık yaratarak onu sürdürme gibi görevler ancak üstün Alman ırkı tarafından yerine getirilecekti. *Yalnızca hayvanı ırkları değil, insan ırkları da saflaştırılabilirdi.* Öyleyse Alman devleti, bu zor görevi üstlenen Alman ırkını saflaştırmalıydı.

Yetenekli bir şefin (Führer) çoğunluk oyuna ihtiyaç duymaksızın bütün yasama yönetim ve yargı fonksiyonlarını yerine getirebileceğini savunan ve göstermeğe kalkışan Hitler, siyasal hak ve görev eşitliğine karşı oluşu, kadını kilise (Kirche), mutfak (Kuche) ve çocuk (Kinder) ile sınırlayan eski «3 K» prensibini benimseyişiyle; idealist felsefenin biçimlendirdiği insan tipinin, güncel uygulamada en olgun örneği olmuş ve bu örnekliğini doktrin tanımayan kaçıklığa kadar vardırmıştır.

Buraya kadar faşist doktrinin (doktrin denebilirse eğer) nerelerden ve hangi sosyal olaylardan kök aldığını, belli başlı kuramcı ve uygulayıcılarıyla, tarihi anlamı içerisinde İtalyan faşizminin yanısıra, genel anlamıyla karşı devrimin iyice derinleştiği diktaların tümünü anlıyoruz. Bugün artık, Alman nazizmi, İspanyol falangizmi, Endonezya karşı devrimi, Yunan cuntası, Şili karşı devrimi tüm olarak faşizm kategorisine alınarak çözümleme yapılmaktadır.

FAŞİZMİN SINIFSAL TEMELİ

Faşizmin bu kısa tarihçesinden sonra, kendine temel aldığı güçleri ve ekonomik bünyesinin ne olduğunu görelim. Günümüzde faşizm decılarının; doğayı, toplumu kavrama, açıklama ve değiştirme konusundaki görüşlerinin neler olduğunu öğrendik. *Tarihi, materyalist kavrayışın ana tezlerinden biri, bütün tarihin sınıf çatışmaları tarihi olduğunu öngören tezdir.* Faşizmin her türlüsü de kaçınılmaz olarak belli bir ekonomik ve sınıfsal tabana maliktir. *Zincirinden boşanmış böyle bir karşı devrimin ortaya çıkışının belirleyici nedeni, sosyalist düşünüşün işçi sınıfı ve halkın diğer sınıfları tarafından giderek artan bir şekilde benimsenmesi, sosyalist anlayış çizgisinde örgütlenmesi, burjuvazinin sınıf egemenliğinin alaşağı edilmesinin yakın oluşudur.*

Güttüğü amaçlar ve kullandığı yöntemler, tüm olarak insanlık dışı öz taşımasına rağmen *faşizmin belli bir ülkede yaşayabilmesinin ve uygulanabilmesinin nedeni; egemen sınıf ve orta sınıflar koalisyonuna dayalı bir sınıfsal temele sahib oluşudur.* Üretim araçlarının özel mülkiyetten çıkarılıp toplumsal mülkiyete alınmasını öngören sosyalizmin, bu mülkiyet anlayışı halka, halen egemen olan fakat çok yakın bir gelecekte egemenliğini kaybetme tehlikesini yaşayan sınıf tarafından çarpıtılarak anlatılır. Sosyalizmin karşısına, sınırsız bir karşı propaganda ve insanlık dışı terör ile çıkılır. Bağnaz bir mülkiyet anlayışına malik olan orta sınıflara; kişinin nesi var nesi yok, kundurasından kadına kadar tüm malını, herkesin malı durumuna düşürecek bir toplum biçiminin eşiğinde oldukları ve bu biçimi reddetmek üzere kurulu milis örgütlerine girmeleri öğütlenir. Tüm devrimci örgütler ve onların kadroları dağıtılır, her türlü yayın (kendilerinin yayını dışında) toplatılır, sudan bahanelerle birçok devrimci kurşunlanır ya da ölüm cezasına çarptırılır. Faşizm şuurlu değildir. O, muhakeme gücünden yoksun, tarihe karışmaya yakın kapitalizmin can çekişmesidir.

Endüstriyal kapitalizmi yaşamış, güçlü işçi sendikaları ve sosyalist örgütleri bağrında geliştirebilmiş bir toplumda *alttan tezgahlanan diye niteliyebileceğimiz faşizm,* kutuplaşmış ve kendi örgütlerini geliştirmiş uzlaşmaz sınıflar arasında yalpa yapan orta sınıfın kesinkes desteğini sağlamak zorundadır. Hatta işçi sınıfı ve yoksullaşmış diğer halk sınıflarının belli kesimlerini bile kendi safına almaya çalışır. Bu konuda geçmiş dönemde belirli ölçülerde başarılı da olmuştur. Alman Nazi partisi proğramında büyük sermayeye karşı tutum almasına rağmen bu yalnızca kağıtta kalmış, uygulamada durum tamamen burjuvazi çıkarına gelişmiş ve nazist hareket tekelci burjuvaziden ve büyük toprak sahiplerinden büyük yardımlar almıştır. 1930'lar Almanya'sının Bennstein-Krupp-Thrsen firmaları Nazi partisine 1930'da 1 milyon, 1932'de 3 milyon mark bağışlamıştır. Milis örgütlerine kadro sağlayan orta sınıfa, üst sınıf aleyhinde verilen tavizler tamamiyle sözde kalmıştır. Programlarda frenlenmesi öngörülen büyük sermaye frenlenmediği gibi «Büyük sermaye devlet kontrolündedir» gibi bir aldatmacayla da sosyalizmin getireceği tehlikeler törpülenmek istenmiştir. Aynı zamanda işçi sınıfının ekonomik anlamda örgütleri olan sendikalar da devlet denetimi altına alınarak, genel grev silahı işçinin elinden alınmıştır. Geriye yatırım sahalarını belirlemek kalmıştır. Artık rizikolardan arıtılmış büyük sermaye, yasalarla belirlenmiş olarak yatırım ve kâr garantisiyle gelişip daha da güçlenebilecektir.

Emperyalist dönemde savaş ekonomisi ise orta sınıfın küçük sermayesinden çok büyük sermayenin bunalan sürümünü arttırmaya yarar.

GERİ BIRAKTIRILMIŞ ÜLKELERDE FAŞİZM

İkinci türden, yani *üstten tezgahlanan diyebileceğimiz faşizmin* gelişi ise daha çok geri bıraktırılmış ülkelerde gözükmüştür. Emperyalist tekellerin açık pazarı durumuna gelmiş bu geri bıraktırılmış ülkelerde; kapitalizmin ölümünü hazırlayabilecek güçlü bir sosyalist hareket, (ekonomik baltalamalar toplantı ve grev kısıtlamaları, devrimci örgütlere ajan porvokatör sızdırma, yozlaştırılmış bir sosyal demokrat parti ve sarı sendikalar aracılığıyla pasifikasyon politikası uygulama, gibi yöntemlerle) sindirilemiyorsa kendini gösterir. Geri bıraktırılmış ülkeyi sömürü alanı olarak alan emperyalist tekeller CIA ve Pentagon gibi militarist ve politik güçlerle askeri darbeler tezgahlıyarak bu ülkelerde yönetimin el değiştirmesini sağlarlar. Devrimci güçlere karşı, denetim araçları her zaman uyanık tutularak, yüzyılımızın kaldıramayacağı cinsten bir terör kampanyası açılır. Kitlelerin pasifikasyonu için, gerçekleştirilmeyecek olan sarı reformlar getirilir.

Faşizm kısaca, *açık faşizm* (yani anti parlamenter, militarist) ve, *kapalı faşizm* (görünürde parlamenter fakat özünde yine açık faşizme özdeş) şeklinde iki cephe ile gözükmüştür. Tarih daima ileri doğru gelişmiştir ve gelişiyor. *İddia edildiğinin tam tersine tarih olayların tekrarlanmasından ibaret değildir.* Her yeni gün faşizme yeni bir yöntem ve yeni saldırganlık niteliği sağlayabilir. *Her şeyin karşıtını doğuracağı ilkesine uygun olarak, «ne denli saldırgan olursa olsun» faşizmin hakkından onun terörüne uğrayanlar gelecektir.* Geçmiş deneyler üreten sınıfa yeni yeni dersler kazandırmakta ve onun eğitmektedir.

Yakın tarihe kadar faşizmin insanlık dışı tutumuna göğüs geren halklar, tutarlı bir halk cephesi politikasıyla faşizmi sindirebilmiş ve sömürüden uzak aydınlık cumhuriyetler kurabilmişlerdir. *Önce örgütlenmeksizin birleşik halk cephesi sözleri ortaya atılmış, halkın çeşitli partileri faşizme karşı durmaya çağrılmıştır. Bu dağınık örgütlenişin hakkından gelen faşizmin yine kendisi, halk için eğitmen rolü oynamış; işçi sınıfının felsefesini benimseyerek akılcı üretimi ve üleşimi esas almış bir örgütün önderliği yokken birleşik halk cephesinin akim kalacağını göstermiştir.*

Bu sentezler geçmiş dönemde, çeşitli halkların faşizme karşı duruşlarının nasıl olduğu üzerinde bir fikir veriyor. Fakat insanlığın gelecek tarihinin neler getireceğini düşündürücüdür. Bugün emperyalizmin elinde sömürme aracı olarak gizli ekonomik ve politik işgal yöntemi var. Ancak *emperyalizm pazar yetmezliği ya da pazarlarına açılan beslenme damarlarının, hakkını arayan geri bıraktırılmış ülke halklarının güçlü direnişi sonunda enfraktüs illetine yakalanırsa, faşizm denilen trinitrine dört elle sarlacaktır.*

1960'dan GÜNÜMÜZE GENÇLİK

—5—

4 OCAK 1967
MTTB'li bir grub gericinin Teknik Üniversiteyi basmasını protesto eden öğrenciler kendilerine «güvenlik teminatı» verilinceye kadar derslere girmeme kararı aldılar,

6 OCAK 1967
Gericilerin son zamanlarda artan baskı ve saldırılarını protesto eden gençler bir yürüyüş yaptılar. Hükümetin ve gericilerin protesto edildiği yürüyüşe bazı öğretim üyeleri de katıldı.

9 OCAK 1967
Ankara'da Gazi Eğitim Enstitüsü ve ODTÜ'de 5000 öğrenci boykota başladı.

24 OCAK 1967
TMTF Genel Başkanının ve 5 arkadaşının tutuklanmasını protesto eden binlerce genç Ankara'da bir miting yaptılar.

28 OCAK 1967
SBF'de 1000 kadar öğrenci «lisan öğretim ve sınav yönetmenliğini protesto etmek amacıyla boykota başladılar.

24 HAZİRAN 1967
ABD Emperyalizmini protesto mitingi ve yürüyüşü yapıldı. Miting sırasında 6. filo'ya bağlı ABD askerleri karaya çıkamadı.

8 TEMMUZ 1967
Gençlik örgütlerinin ve DİSK'in ortaklaşa düzenledikleri uyarı mitinggi dün yapıldı. Miting'de özellikle Çetin Altan'ın dokunulmazlığının kaldırılması kınandı.

31 TEMMUZ 1967
3 gün toplantıda bulunan 12 gençlik örgütü bugün yayınladıkları ortak bir bildiri ile halkı «Emperyalizme ve Faşizme karşı savaşa» çağırdı.

7 EKİM 1967
6. Filo nun Türkiye'ye gelişi devrimci gençler tarafından protesto edildi. 6, Filo komutanı karaya çıkamadı. Protesto mitingi sırasında gençlerin taşıdıkları bazı pankartlar şöyle «Bağımsız Türkiye», «Go Home», «Filolarınızla geldiniz, filolarınızla gideceksiniz».

11 EKİM 1967
FKF'ye bağlı 4 genç 6. filonun İstanbula gelmesini protesto için açlık grevine başladı.

12 EKİM 1967
Açlık grevi yapan devrimci gençler polisçe tutuklandı ve suçüstü mahkemede yargılandı.

16 EKİM 1967
İzmirde ABD'yi protesto için büyük bir miting yapıldı. Gençlere küfreden AP'liler tartaklandı.

1 KASIM 1967
İstanbul Üniversitesinin açılış töreninde öğrenciler rektör Egelinin istifasını istediler. Hukuk fakültesinde de öğrenciler yönetmeliklerin değiştirilmesi için boykota başladılar.

2 KASIM 1967
Üniversiteye giremeyen öğrenciler Üniversite bahçesine çadır kurarak açlık grevine başladılar.

7 KASIM 1967
Özel Yüksek Okulları protesto için 300 kadar genç İstanbul-Ankara arasında yürüyüşe başladı.

15 KASIM 1967
Özel okulların devletleştirilmesini sağlamak için İst. Teknik Üniversitesi, İTÜ, Teknik Okulu, İktisat Fak. Gazete. Ensti. Eczacılık Fak. Güzel Sanatlar ve İTİA boykota başladı.

23 KASIM 1967
Ankara'da Amerikayı protesto gösterileri yapıldı. Jonnson'un temsilcisi C. Vance'nin uçağını gençler Esenboğa'ya indirmediler.

Dökülen kanların sorumlusu faşist sermaye cephesidir

Kanlı pazarlar yeniden tezgâhlandı. Kayseri, Konya olayları yeniden sahneye konuldu ve yurdun dörtbir tarafında devrimci kanı akıtıldı. Faşist sermaye cephesi bu kezde kanlı saldırı plânlarını TÖB-DER toplantılarını bahane ederek uyguladı.

TÖB-DER ve diğer devrimci kuruluşların desteği ile yurdumuzun 67 ilinde «hayat pahalılığı ve faşizm»i protesto niteliğini taşıyan kapalı salon toplantıları ve yürüyüşler düzenlediler.

Kendilerine «Milliyetçi cephe» denilen, aslında halkımızın sömürenlerin oluşturduğu «sermaye cephesi» tarafından örgütlendirilmiş faşist mihraklar, özünde faşizme ve sömürüye karşı olan bu gösteri ve toplantılara Malatya, Muş, Tokat, Adıyaman, Amasya, Gölbaşı, Taşova ve Afyon'da saldırılar düzenleyerek üç kişinin ölmesine yüzlerce kişinin yaralanmasına yol açtılar.

Bütün bu olayların bu gün aldığı biçim, Türkiye'de uzun zamandır yer yer içten içe, yer yer açıktan açığa oluşturulmakta olan sermaye diktası FAŞİZM'in günümüzde ulaştığı boyuttur. Emperyalist - Kapitalist sistemin içine düştüğü sosyo-ekonomik kriz kendi varoluş temellerini sarsarken, sömürge yarı-sömürge ülkelerde yükselmekte olan bağımsızlık mücadelesi de sistemin atar damarını kesmeye başlamıştır.

Can çekişme dönemine girmiş olan emperyalizmin, sistemi koruma mücadelesi Türkiye'de de artık yeni boyutlara ulaşmıştır. Dinsel öğelerin temel hareket noktası yapılarak halkın dini duygularını son kertesine kadar tahrik edilmesiyle başlatılan hareketler neyi amaçlıyor? Bu soruya cevap vermek için, Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu ve emperyalizmin genel buhranını düşünmek gerekir. Tüm bunların yanında; Faşizmin üç ayağından biri olan «CAMİ» nin sermaye çıkarları doğrultusunda, faşizmin evrensel bir dönemi açık Faşizminin halk tabanı bulamaması ve genel seçimlerde faşizmin gerilemesi, faşizmin yeni taktiklerle ortaya çıkmasını ve bu taktiklerin uygulanmasını gerektiriyordu. «Adım adım hedefe varacağız» diyen faşist mihraklar ve ideologları henüz kesin anlamında kristalize olmamış sınıf ve tabakalar içinde 12 Mart'ın sağladığı olanaklarla belirli adımları da atmışlardır. Faşizmin kısmi olarak gerilemesi, demokratik mücadelenin önemli bir şekilde yeniden gündeme gelmesini de beraberinde getirdi. Emperyalizmin genel buhranının ağır sonuçlarının yarı sömürge-bağımlı ülkelerin halklarına ödetmeye çalışan egemen-işbirlikçi çevreler demokratik mücadele içinde yer alan kitlelerin tepkisini elbette göreceklerdi. Meselenin özünde saklı olan gerçek demokratik mücadele ile iç yüzü sergilenecek olan emperyalist-kapitalist sistemin halkımıza anlatılmasını engellemektir.

İlerici ve yurtsever niteliği her zaman korumuş olan öğretmenler gittikçe artan ve artık tahammül edilmez hale gelen ekonomik sıkıntıları alım gücünü sürekli azaltan pahalılığı, bütün anti-emperyalist ve anti-faşist ilerici güçler üzerine uygulanan baskıları kınamak, ekonomik mücadeleyi sağlıklı bir biçimde sürdürmenin ancak sendikalaşma ile mümkün olacağını ve bunun için mücadele edilmesini gerekliliğini anlatmak için TÖB-DER'in Türkiye çapında yasal yollardan yaptığı toplantılar, artık, açıktan açığa sokak çarpışmaları çağrısı yapan ABD mihraklı egemen çevrelere bağımlı güçlere tek bir merkezden sistemli olarak yönetilen Faşistlerin, sermayenin, en kanlı bir faşist yönetimi uygulama plânına uygun bir harekettir.

Bütün emperyalist - kapitalist sistemin çıkmazı ve buna bağlı olarak Türkiye'deki mücadelesini engellemek, özgürlükleri yok etmek isteyen, bugün kendisinin ilerici hareketlere karşı kullandığı kesimleri, egemenliği ele geçirdiği diktatörlükte, ilerici unsurlarla birlikte ezecek olan faşizm, halkın demokratik özlemlerine kan dökerek engel olmak istiyor.

Faşizmin, Türkiye çapında işçi sınıfına, köylülüğe, öğrenci kesime, ilerici unsurlara uyguladığı genel baskıyı, özel olarak TÖB-DER üzerinde yoğunlaştırması bir tesadüf değildir. Plânlı bir uygulamanın ürünü olarak gelinen bu günkü durum, devrimci ilerici tüm unsurların bilinçli direnci ile halkımızın istekleri doğrultusunda çözülecek ve ve halkımızın kurtuluşu yolunda verilen demokratik mücadele zafere ulaşacaktır.

TÖB-DER VE 27 KURULUŞUNUN BASINA ORTAK AÇIKLAMASI

«İçinde bulunduğumuz enflasyonist şartlar içinde büyük sermaye kendi geleceğini gölgeleyen objektif bir kitle bilinçlenmesiyle karşı karşıya kalmıştır. Pahalılık ve işsizlik dört nala arttıkça buna paralel olarak bu durumun tek suçlusu Emperyalist sistemde oyununu daha çok açıktan açığa oynamaktadır.

İşte bu durumun bir yansıması olarak gün geçtikçe daha çok yarınından endişeli olan sınıf ve tabakalar tek kurtuluş yolunun örgütlenmek olduğunu kavradılar. Bu neden le yoğunlaşan, artan vede kristalize olan sınıf mücadelesi neticesi tüm sınıf ve zümreler kendi öz ekonomik ve siyasi örgütlerini kurma yolunda mücadeleye girişmişlerdir. Biz öğretmenlerin mücadelesi ise buna paralel olarak ve bu doğrultuda süratle ve bilinçlice gelişmektedir. Şimdiye dek kendi sorunları etrafında dernek çatısı altında birleşen öğretmenler, bugün artık ekonomik bir güç olarak varlıklarının ve geleceklerinin garanti altına alınmasını istemektedirler. Grevli ve toplu sözleşmeli sendika olma mücadelesi bu yüzden basit bir mücadele değildir. Doğal olarak toplumun bu aktif ve bilinçli kesimi olan öğretmenler, diğer tüm memur ve teknik elemanlarında mücadelesini ve özlemleri ni yansıtmaktadır. Bu durumu çok iyi bilen emperyalizm cephesi, şüphesiz ki büyük bir tedirginlik ve telâş içinde bu kutsal mücadeleyi anti-demokratik bir şekilde engellemeye çalışmaktadır. Öğretmenlerin bu hakkı elde etmek için başvurdukları mücadele şekilleri de aynı şekilde baltalanmaktadır. Bu konuda Türkiye'nin bir çok yerinde birden başlatılan sürekli eylemler her şeye rağmen büyük bir başarı ve kararlılıkla yürütülmektedir. 16 Şubat Pazar günü İstanbul TÖB-DER şubesinin tertiplemiş olduğu gösteri yürüyüşü ise son derece maksatlı bir şekilde Sıkıyönetim Komutanlığınca engellenmiştir.

Büyük sermaye dilediği alanda tekelleşme, örgütlenme ve korunma hakkına sahiptir. Çıkardıkları yasalar ve baskıcı kurumlarla varlıklarını ve geleceklerini teminat altına almışlardır. Buna karşı varlıkları ve yarınları hiçbir resmi kurumla garanti altına alınmamış tüm ezilen yığınlar, kendi öz ekonomik ve siyasi örgütlerini kurmaya yöneldiğinde egemen sınıflar kıyameti koparmaktadır. Nitekim bu yolda tüm öğretmenlerin ekonomik taleplerinin ve çıkarlarının teminat altına alınması için verdikleri mücadele «Kamu düzeni ve kamu güvenliği gerekçesi ile» baltalanmaya çalışılmaktadır. Bugün emperyalist sistem kökünden sarsılmakta, uyanan dünya halklarının karşısında gerilemektedir. Buna karşılık emperyalizm geri bırakılmış ülkelerde askeri cuntalara sığınmakta, petrol ve ham madde üreten ülkeleri tehdit etmekte tüm dünyada savaş kışkırtıcılığı yapmaktadır. Kendi bunalımını geri bırakılmış ülkelerden çıkarmaya çalışmaktadır. «Tehdit» havasıyla kesilmek istenen ABD silâh yardımı, tüm yurtsever halkımızdan geniş ve bilinçli bir şekilde değerlendirilmiş, bir verdiği ile bin aldığı çok iyi bildiğimiz bu yardımlarla ABD emperyalizminin gerçek yüzü iyice açığa çıkmıştır. İşte bu artan bilinçlenme, egemen sermaye kesimini olağanüstü tedbirler almaya itmektedir.»

İYÖKD, DİSK, TÖB-DER-TSİP-TMMOB-TMGT ve 21 Demokratik kuruluş.

Faşizmin Sınıfsal Niteliği

G. DİMİTROV

Enternasyonal, Yönetim Kurulu'nun onüçüncü oturumunda işbaşındaki faşizmi finans kapitalin en gerici en bağnaz ve en emperyalist unsurlarının açık yıldırıcı diktatörlüğü *olarak doğru bir biçimde tanımladı.*

Faşizmin en gerici biçimi Alman tipi faşizmdir. Sosyalizmde ortak hiç bir yanı olmamasına karşı kendi kendine Nasyonal Sosyalizm adını verecek kadar yüzsüzdür. Alman faşizmi sadece burjuva uluşçuluğu olmayıp, şeytanî bir bağnazlıktır da. Siyasal gangsterlik biçiminde bir devlet sistemi, emekçi sınıfına ve köylülerin küçük burjuvaların ve aydın kitlenin devrimci unsurlarına uygulanan bir provakasyon ve işkence sistemidir. Ortaçağ barbarlığı ve canavarlıktır o; öteki uluslara karşı zaptı raptı olmayan bir saldırı.

Alman faşizmi uluslararası karşı-devrim'in öncüsü, emperyalist savaşın başlıca kışkırtıcı ve dünya üzerindeki ilk proleter devleti olan Sovyetler Birliği'ne karşı cihadı başlatandır.

Faşizm, söz gelimi Otto Baur'in dediği gibi, «her iki sınıfın —proleterya ile burjuvazinin— üstünde yer alan» bir devlet gücü biçimi değildir. İngiliz Sosyalisti Brailsford'un belirttiği gibi «Devlet mekanizmasını ele geçirmiş olan küçük burjuvazinin başkaldırması» da değildir. Hayır, faşizm ne sınıfların üstünde varolan bir güç, ne de küçük burjuvazinin ya da yozlaşmış proleteryanın *finans kapitaline uyguladığı güçtür. Faşizm finans kapital gücünün ta kendisidir; emekçi sınıfı ile köylülerin ve aydın kitlenin devrimci kesimlerine karşı örgütlenmiş bir yıldırıcı öç alma hareketidir. Dış siyaset açısından faşizm, en kaba biçimiyle bağnaz bir ulusçuluktur; öteki uluslara karşı kini körükler.*

Faşizmin bu gerçek yüzünü özellikle belirtmek gerekir. Çünkü faşizm, birtakım ülkelerde —toplumsal demagoji maskesi altında— buhranın yerinden oynattığı küçük burjuva kitlesinin hatta proleteryanın en geri tabakalarının bazı kesimlerinin desteğini kazanmıştır. Bu güçler faşizmi asla desteklemeyeceklerdir; eğer onun gerçek sınıfsal niteliğini ve gerçek yapısını kavrayabilselerdi.

Tarihsel, toplumsal ve ekonomik koşullar; ulusal özellikler hatta bir ülkenin uluslararası durumu, faşizmin ve faşist diktatörlüğün değişik ülkelerde değişik biçimlerde gelişmesine yol açmaktadır. Faşizmin geniş bir kitle dayanağı bulamadığı ve faşist burjuva kampın çeşitli grupları arasındakı mücadelenin kesin olduğu birtakım ülkelerde bu rejim, öncelikle parlamentoyu feshetmeye yoluna gitmez. Sosyal Demokrat Partiler de dahil olmak üzere öteki burjuva partilerinin biraz meşruiyet elde etmelerine göz yumar. Başka ülkelerde eğer yönetici burjuvazi erken bir devrimin patlak vermesinden korkuyorsa, faşizm sınırlandırılmamış olan siyasal tekelini kurar. Bunu, ya hemen ya da rakip parti ve gruplara karşı terör yönetimini ve kan kusturmayı arttırarak yapar. Kendi durumu özellikle açıklığa kavuşunca bu durum faşizmin, kendi temelini genişletmesini ve sınıfsal yapışını değiştirmeksizin açık terörist diktatoryayı kaba ve uydurma ve parlamentarizmle birleştirmesini engellemez.

Faşizmin yönetimi ele geçirmesi, sadece bir burjuva hükümetin bir diğerini izlemesi değildir. Burjuvazinin —burjuva demokrasisinin— belli bir sınıfsal egemenliği içeren devlet biçiminin, bir diğeriyle; açık terörist diktatörlükte, değiştirilmesidir. *Bu farkı gözden ırak tutmak çok yanlış olur. Çünkü bunun unutulması devrimci proleteryanın, emekçilerin en yaygın oldusu şehir ve köy kesimlerinde yönetimi ele geçirmeye çalışan faşistlere karşı mücadeleye girişmesine, ayrıca burjuva kampında söz konusu olan iç çelişkilerden yararlanmasına da engel olabilir. Yine faşist diktatörlüğün yerleşmesi açısından, bugün burjuva demokratik ül yerleşmesi açısından, bugün* burjuva demokratik ülkelerinin önemini küçümsemek de *aynı oranda ciddî ve tehlikeli bir hatadır. Bu tedbirler emekçilerin demokratik özgürlüklerini baskı altında tuttuğu gibi, parlamentonun haklarını da zedeler, sınırlar ve devrimci hareketin engellenmesini de hızlandırır.*

Faşizmin yöntimi ele geçirmesi —sanki bir finans kapital kurulu ya da organı, faşist diktatörlüğü başlatmak için bir tarih saptamış gibi— basitleştirilmiş, düzgün bir olay olarak düşünülmemelidir. Faşizm gerçekte genel olarak eski burjuva partilerine ya da bunların belirgin bir kesimine karşı verilen karşılıklı —bazen de şiddetli— bir kavga sonucu ortaya çıkar. Bu kavga faşist kampın kendi içinde de sözkonusu olabilir. Bu kavga bazı durumlarda silâhlı çatışmalara da yol açabilir; Almanya, Avusturya ve birtakım ülkelerde gördüğümüz gibi. Ne var ki bunlar şu gerçeğin önemini azaltmaz: Burjuva hükümetler —faşist diktatörlük kurulmadan önce— belli bir takım ön aşamalardan geçerler ve faşizmin yönetimi ele geçirmesini doğrudan doğruya mümkün kılan birtakım gerici tedbirler alırlar. Her kim ki burjuvazinin koyduğu gerici tedbirlere ve bu ön aşamalarda faşizmin gelişmesine karşı koymaz, o kişi faşizmin zaferine engel olmak durumunda değildir; aksine o, zaferi kolaylaştırır.

Sosyal Demokrasi'nin önderleri faşizmi cilâlayıp gerçek sınıfsal yapısını kitlelerden gizlediler. Ve kitleleri, burjuvazinin giderek gericileşen tedbirlerine karşı savaşmaya çağırmadılar. Sosyal Demokratlar'ın büyük tarihsel sorumlulukları *bu yüzdendir : Faşist hücumun en önemli anında, Alman-ya'daki ve bazı faşist ülkelerdeki emekçilerin büyük bir kesimi, faşizmin özündeki kana susamış ve canavar en büyük düşmanları, finans kapitali tanıyamadılar; bu karşı koymaya hazırlıklı değillerdi.*

Faşizmin kitleleri etkilediği kaynak nedir? Faşizm kitleleri çekebilir, çünkü demagoji yoluyla onların en acil ihtiyaçlarına ve isteklerine seslenir. *Faşizm, kitlelerin özünde kökleşmiş ön yargıları alevlendirmekle kalmaz; onların duygularına, adalet anlayışlarına ve hatta bazen de devrimci geleneklerine el atar. Alman faşistleri —büyük burjuvazinin bu uşakları ve sosyalizmin düşmanları— neden kendilerini kitlelere sosyalistler» olarak tanıtırlar? Neden yönetimi ellerine geçirdiklerinde «devrim yaptık» derler? Çünkü, Alman emekçilerinin yüreklerindeki devrime olan inancı ve sosyalizme yönelme isteğini sömürürler de ondan.*

Faşizm, büyük emperyalistlerin çıkarlarına hizmet etmekle birlikte, kitlelere, kendisini aldatılmış bir ulusun kahramanı biçiminde tanıtır. Ayrıca küçük burjuvaların «Versailles Antlaşması Kahrolsun!» gibi sloganlarla desteğini kazanan Alman faşizmi örneğinde de görüleceği gibi, kitlelerin ateşli ulusal duygularına yaranır.

Faşizm, kitleleri en sınırsız biçiminde sömürür. Ancak bunlara, en ustaca anti-kapitalist demagojilerle yaklaşır. Bunu başarmak için de emekçilerin yırtıcı burjuvaziye, bankalara, tröstlere, sermaye patronlarına karşı beslediği kinden yararlanır ve ortaya atıldığı zaman, siyasal olgunluğa erişmemiş kitleleri kandıran sloganlar yayar. Bu sloganların örnekleri Almanya'da «Genel refah bireyin refahından daha eşsizdir»; İtalya'da «Devlet çimimiz kapitalist değil, anonimdir»; Japonya'da «Sömürüsüz Japonya için»; ABD'de «Zenginliği Paylaşalım» dır.

Faşizm insanları en yozlaşmış ve en sömürücü unsurların merhametine terketmekle birlikte; onların karşısına «dürüst ve yozlaşmamış bir hükümet» isteğiyle çıkar. Burjuva Demokratik hükûmetlerde kitlelerin derin hayal kırıklığına uğradıklarını ileri sürerek yozlaşmayı —ikiyüzlülükle— yerden yere vurur. (Sözgelimi, Almanya'daki Barmat ve Sklarek olayları; Fransa'daki Stavisky olayı, vb.)

*Faşizmin, eski burjuva partilerini terkeden hayal kırıklığına uğramış kitleleri durdurması, burjuvazinin en gerici çevrelerinin çıkarları gereğidir. Ne varki fazim, burjuva hükümetlere yöneltti*ği hücumların şiddetli *ve eski burjuva partilerine karşı takındığı uzlaşmaz tutum sayesinde kitleleri etkiler.*

Alaycılığı ve iki yüzlülüğü ile bütün öteki burjuva gerici hareketlerini arkada bırakan faşizm, demagojisini her ülkenin özelliklerine uydurmaya çalışır; hatta aynı ülkedeki değişik toplumsal tabakaların özelliklerinin olmaınası yüzünden karamsarlığa saplanmış küçük burjuva kitlesi —hatta emekçilerin bir kısmı— faşizmin toplumsal ve bağnaz demogojisinin kurbanı olurlar.

Faşizm, proleteryanın devrimci eylemine ve huzursuz bir takım insanlara saldıran bir parti olarak yönetimi ele geçirir. Ama bu eylemini «tüm ulusun» ve ulusun «kurtuluşunun» başı için burjuvaziye karşı yöneltilmiş bir «devrim» biçiminde tezgâhlar. Mussolini'nin Roma'ya «yürüyüşü»nü, Pilsudski'nin Varşova'ya «yürüyüşü»nü, Hitler'in Almanya'da yaptığı Nasyonal Sosyalist «devrim»i vb. hatırlamalıyız.

Ancak suratındaki maske ne olursa olsun; kendini hangi biçimde tanıtırsa tanıtsın; hangi yollardan yönetimi ele geçirirse geçirsin:

Faşizmin sermayesinin emekçi kitlelere yöneltebileceği en azgın saldırıdır;

Faşizm dizginlenmemiş bir bağnazlık ve canavarca bir savaştır;

Faşizm kudurmuş bir gericilik ve bir karşı devrim hareketidir;

Faşizm emekçi sınıfın ve bütün emekçilerin en korkunç düşmanıdır.

SEN DE DÜŞTÜN VE BİRAZ DAHA AYDINLANDI

DEVRİM YOLUMUZ

AKHİSAR HALKI KERİM'İ BAĞRINA BASTI

Ellibinler uğurlamıştı Sirkeci'den Kerim'i. Vapurun önü ne asılan büyük boy portresi boğaz rüzgârı ile dalgalandıkça, Kerim milyonların kalbine, ruhuna ve bilincine doluyordu. Yüzlerce çelenkle donatılmış otobüsün içine, onbinlerce elin üzerinde gelen bayrağa sarılı tabut yerleştirildi. Sonra cenaze konvoyu Harem iskelesinde «Kerimler Ölmez» sloganlarıyla Akhisar'a doğru yola çıktı.

Bursa'da Kerim'in kavgadaşları anısına çelenkler yaptırmışlar. Bağımsızlık ve Demokrasi savaşçısını selâmlamak için gecenin ayazında Kerim'i getirecek otobüsü bekliyorlardı. Sonra yine inliyecekti Bursa sokakları «Kerimler Ölmez» diye. Ama Kerim'in cenazesini karşılamak bile suç sayılıyordu. Ve bu yüzden 18 kişi polisçe göz altına alınmıştı. Bursa'da. Kerim'in uğrunda döğüştüğü mücadele dalga dalga yayılıyordu. Anadoluya. Otobüsün yolu üzerindeki bir köy kahvesinde köylüler Kerim'in resimlerini istiyorlardı, verilen mücadelenin bilincinde olarak...

Sabaha karşı otobüs Akhisar'a vardığında binlerce Akhisar'lı ayaktaydı. Akhisar bugünedek böylesine bir gece geçirmemişti sanki. Kerim'in tabutu doğup büyüdüğü eve konuldu. Çevre illerden gelen binlerce insanla birlikte Akhisarlılar nöbet tuttu burada ve her nöbetçinin Bağımsızlık ve Demokrasi Mücadelesinde daha da bilendi yürekleri, Kerim'in başında.

Akın akın gelen insanlar ellerindeki pankartlarla toplanmışlardı Pazaryerinde. Binlerce insan bu kez de Akhisarda Lanetliyordu Faşizmi. Onbinlerce Egeli artık ölümsüzleşen bu yiğit savaşçının önünde eğiliyordu. Devrimci marşlar yükseliyordu göğe, hep bir ağızdan, Kerim'in yükseklerde tuttuğu Bağımsızlık ve Demokrasi bayrağına yetişmek için. Ve yine sloganlar tekrarlanıyordu Akhisar sokaklarında «Kerimler Ölmez», «Bağımsız Türkiye», «Kahrolsun Faşizm» diye.

Belediye meydanında onbin insan hep bir ağızdan Devrim andını içerek kenetleştiler. Ve biz halkız yeniden doğarız ölümlerde diyerek!

Kerim buradaki törenden sonra toprağa verildi. Kerim'in anası bizlere «Sizler benim Kerim'lerimsiniz!» «Bir Kerim kaybettim ama binlerce Kerim buldum» diyerek, gözyaşları ile toprağı suluyordu!

Evet! Kerim Devrim tarihimizin yiğit bir sıra neferi olmuştu.

O ne önde
ne arkada
sırada
sıramızdaydı
Ve yanındakinin kanlı başı onun omuzuna eğilince
ona sıra gelince
sayısını saydı...

Söz istemez
yaş göz istemez
çelenek melenk lazım değil
S U S U N
SIRA NEFERİ UYUSUN...

Devrimci hareketimiz bir yiğit savaşçısını daha yitirdi. Kerim Yaman'da diğer yüzlerce yurtsever gibi Emperyalizme ve faşizme karşı verilen kavgada vurularak öldürüldü.

Kerim; Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesinde döğüşerek ölenlerden devraldığı mirası yücelterek Türkiye halkına bıraktı. Tıpkı yüzlerce arkadaşının yaptığı gibi.

O, Emperyalizmin ve onların uşaklarının işledikleri bütün cinayetlerde olduğu gibi kalleşçe pusuya düşürülerek öldürüldü. Ve bunu bütün halklar gördü olanca çıplaklığı ile, ama emperyalizmin denetimindeki basın, satılık ağızlar, cinayetin nedenini ve katillerini saklamak için, iki gurubun çatışması, hatta daha da köpekleşenler cinayeti Kerim'in arkadaşlarının üzerine yıkmağa uğraştılar. Yalnız gerçek ortadaydı olay apaydınlıktı. Kara yüzlerin Gestapo'ların CİA'nın uzantıları M.H.P.'ye bağlı kiralık Katiller zorla gasbedip yuvalandıkları Edirnekapı yurdunun 200 metre ilerisinde kurşun yağmuruna tutmuşlardı, Kerim Yaman'ı ve arkadaşlarını.

Kerim Yaman Düştü! Türkiye halkı Kerim'i bağrına bastı olanca haklılığı ile. İstanbulda Ellibinler yürüdü. Ve Akhisar'da, Ankara'da, Malatya'da, Samandağın'da, Gaziantep'te Siirt'te Elâzığda, Diyarbakır.da onbinler yirmibinler yürüdü Faşizmi lanetlemek, «biz yeniden doğarız ölümlerde» demek için.

Onbinlerce genç üniversitede Kerim'in başında nöbet tutmak istiyorlardı. Bu yüzden Kerim'in cenazesi hastahaneden alınarak Merkez binaya getirilmişti. Onbinler sabaha dek Kerim'in yanında, Bağımsızlık Demokrasi ve Sosyalizm türküleri söyliyerek, bir yumruk gibi beklediler! Birlik oldular tarihin akışını hızlandırmak için! Birlik oldular faşizmin karanlığını yırtmak için! Kenetlendiler, Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinde bir adım daha ileri atabilmek için! Birleştiler, kenetlendiler Tüm Türkiye oldular insanlık oldular.

Kerim'i uğurlamaya 50 bini aşkın kişi gelmişti. Bu basit bir cenaze töreni değildi. Bu toparlanış yıllardan beri ülkemizi hayasızca yağmalayan Emperyalizme karşı bir başkaldırıştı. Bu derleniş faşist zorbalığa karşı demokrasiden yana özgürlükten yana olanların bir direnişidir. Bu gürbirliği tekelci sermayeye karşı halkımızın bir cevabıydı. Kısacası uzakdoğuda, Afrikada, Lâtin Amerika'da, Türkiye'de, İran'da, Kıbrıs'ta, Yunanistan'da emperyalizme ve faşizme karşı verilen mücadelenin bir simgesiydi.

Sıkılmış yumrukları ile bayrağa sarılı tabutun yanından geçen her yurtsever aynı tutkuyla doluyor, bileniyordu. Sonra 50 bin kişinin yürüyüşü başlamıştı. Çelenkler, ellerin üzerindeki Kerim ve pankartlar. Yığınlar haykırıyordu «Kerimler Ölmez» diye! Pankartlar yazıyordu faşizm, «Kerimlerin kanında boğulacak» diye.

Beyazıt'tan Sirkeciye kadar yürüyüş boyunca 100 binlerce insan yol kenarlarına birikmiş kendileri için mücadele eden bu yiğit devrim savaşçısını son yolculuğunda selâmlıyorlardı. Göklere yükselen «Bağımsız Türkiye», «Kahrolsun Faşizm» sloganları tüm Türkiyede yankılanıyordu. Sonra Sirkeci araba vapuru iskelesinde 3 dakikalık sessizlik çöktü! 3 dakika herkesin kalbi Kerim Yaman için attı. 50 bin insanın yumruğu yeniden emperyalizmin kiralık katilleri için sıkıldı. Aynı anda vapurun güvertesine büyük bir bez afiş halkımızı Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinde birleşmeye çağırıyordu.

50 bin insan bu büyük devrim savaşçısının önünde ant içiyordu. «BİZ, DEVRİMCİLER, OLARAK, EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI, HALKIMIZIN VERDİĞİ BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELESİNİ, DURMADAN, BIKMADAN, YILMADAN, KURTULUŞA KADAR SÜRDÜRECEĞİMİZE AND İÇERİZ», **diyerek.**

Anısı gücümüzü biliyecektir!

